

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 71559-05-19 אסיר נ' מדינת ישראל

בפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן

חבר ועדה – מר ימין בכור, חינוך

חברת ועדה – גב' לינדה אביטן, עו"ס

נציג שב"ס – מר יוסף יעקב גרוס

מזכירת וועדה – גב' אוראל עזר

המבקש

אסיר

ע"י ב"כ עו"ד מחמד אבו עבייד

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד קרן שטרית

1

החלטה

בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן : החוק), שקלה הוועדה
הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה :

1. האסיר מרצה מאסר שני למשך 33 חודשים בגין 2 עבירות החזקת נשק, הצתה, 3 עבירות ניסיון תקיפת שוטר, ירי באזור מגורים ורכישת תחמושת. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע ולגזר הדין, בתחילת יוני 2017, התקהל האסיר יחד עם אחרים סביב שוטרים ושוטרי מג"ב שהגיעו לעיסאווייה ויידה אבנים ממרחק של כ-40-30 מטרים לעבר השוטרים. האסיר מסר בקבוק תבערה לשותפו לכתב האישום, אשר השליכו לאחר יידוי האבנים לעבר שוטרי מג"ב. בקבוק התבערה גרם לשריפה. חודש לפני כן, יידה אבנים לעבר שוטרי מג"ב ממרחק של כ-40-30 מטרים. האסיר גם קיבל נשק מסוג קרלו ומחסנית ריקה והחביאם בבית סבו ורכש יחד עם אחר קופסא ובה 50 כדורי תחמושת, מתוכה הוציא 20 כדורים, שמחציתם ירה בסמוך לבית סבו. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן וכאשר העבירות מבוצעות כנגד שוטרי מג"ב, לא מדובר בעבירות התפרעות בלבד או בעבירות שמטרתן היחידה היא הפרת הסדר הציבורי ופגיעה בשוטרים. על פי הפסיקה ניתן ללמוד מחומרת העבירות על המסוכנות הנשקפת מהאסיר.

2. התנהגות האסיר בכלא תקינה לכאורה, שכן אנו מוכנים לקבל את טענת בא כוח האסיר לפיה
הגם שכיסוי המיטה בוילון הוא הפרת הסדר והמשמעת, לא מדובר בעבירה מהחמורות ומשכך
גם לא נשללו מהאסיר טובות הנאה והסתפקו באזהרתו. גם החמ"ן השלילי בעניינו של האסיר.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-71559 אסיר נ' מדינת ישראל

- 1 המייחס לו קטטה עם אסיר אחר, הוא אירוע בודד מ-07/17, והגם שמדובר במידע מאומת -
2 רשויות הכלא לא ראו לנכון להעמיד את האסיר לדין משמעתי או פלילי בגינו.
- 3 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
4 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי
5 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
6 (27.11.18) - להלן: ענין צופי].
- 7 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
8 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת
9 שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי
10 להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים
11 מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא
12 מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- 13 4. האסיר היה צעיר בן 18 וחודשיים בעת ביצוע העבירות. צודק ב"כ המבקש כי יש לתת לעובדה זו
14 משקל, אולם על פי ההלכה הפסוקה, גם כשמדובר בצעיר שזה לו מאסרו הראשון, בגין עבירה
15 שביצע בהיותו קטין - חומרת העבירה מהווה ראיה לכאורה לסיכון שיש בשחרורו [ראו והשוו
16 רע"ב 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים (25.07.16), ענין צופי וענין מנצור].
- 17 5. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי לא דומה השלכת בקבוק תבערה לעבר שוטרי
18 מג"ב כפגיעה בתחנת משטרה, הגם שזו וזו חמורות הן. השתתפות בהפרת סדר, אשר מטרתה
19 פגיעה בשוטרים ושוטרי מג"ב תוך יידוי אבנים לעברם והשלכת בקבוק תבערה, מלמדים על הקו
20 האידיאולוגי שעומד מאחוריהם, כאשר נפסק כי אף כשמדובר ביידוי אבנים והשלכת בקבוקי
21 תבערה אשר נעשו מספר פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. מעשיו של הסיר
22 מלמדים כי מדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון יותר מפעם אחת – ומשכך נקודת
23 המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- 24 6. חרף גילו הצעיר, לחובת האסיר רישום פלילי הכולל הרשעה בעבירות גניבה, הפרעה לשוטר
25 במילוי תפקידו, גניבת רכב ונהיגה פוזת של רכב, בגינה ריצה חודש מאסר בפועל והושתו עליו
26 מאסרים מותנים.
- 27 7. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
28 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

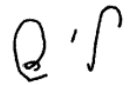
וש"ר 19-05-71559 אסיר נ' מדינת ישראל

מפי האסיר לא שמענו דבר. לא הבנה של חומרת העבירות, לא חרטה על המעשים שביצע ולא התחייבות שלא יחזור על מעשיו.
אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראייה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן נתוניו האישיים וגילו הצעיר – הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תש"פ, 25/11/2019 במעמד הנוכחים.

מר ימין בכור,
חבר וועדה

גב' לינדה אביטון,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

מר יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס